

ГРОМАДЯНСЬКА СЕРЕДА
РОБОТА НАПРЯМУ ПРОПАГАНДА

Громадянські середи відкриті для всіх. Щосереди о 19:00 за адресою: м. Київ, вул. В. Васильківська, буд.57/3 (біля ст. м. «Олімпійська»), Товариство «Знання»

НОВИНИ ГО «ПОСТУП»

До організації «Поступ» приєднався Лебедев Сергій Олександрович. Станом на 20 лютого в ГО «Поступ» 159 членів.

РОЗБІР СУТІ ДОКТРИНИ "ГРОМАДЯНСЬКА РЕСПУБЛІКА" ТА ВІДПОВІДІ НА ПОШИРЕНІ ПИТАННЯ ЩОДО ІДЕОЛОГІЇ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ. ЕПІЗОД 16/24.

Продовжуємо цикл матеріалів, де роз'яснюємо Доктрину «Громадянська республіка». Пропонуємо Вам текст наступної частини Доктрини.

Витяг з Доктрини

РОЗДІЛ V.

ПЕРШОЧЕРГОВІ РЕФОРМИ.

Загальне правило говорить про наступне. Якщо до влади приходить новий уряд і не має попереднього плану реформ та команди реформаторів у своєму складі, то такий уряд, швидше за все, буде провальним. Реформи повинні бути розроблені ще до приходу до влади. Команда реформаторів також повинна бути сформована заздалегідь. Уряд, що не має попередньо підготовленого плану та команди, приходить до влади для задоволення власних інтересів, а не інтересів країни.

Наведені нижче першочергові реформи НІЯК не стосуються Громадянської республіки. Вони мають бути впроваджені за будь-якої системи державного правління для виведення країни з кризи. Це означає, що після приходу до влади Громадянський уряд буде спочатку впроваджувати ці першочергові реформи, а не будувати Громадянську Республіку.

Ми плануємо три блоки головних першочергових реформ:

- реформа економіки;
- реформа правоохоронної системи;
- реформа армії.

Основні принципи економічної реформи

Ми вважаємо, що кінцевою метою реформ в економіці України має стати реальне підвищення рівня життя населення. Це вимірюється стабільним і випереджальним (у

порівнянні з темпом зростання ВВП у розвинених країнах) зростанням ВВП. Завданням реформ має стати створення таких умов і передумов, за яких це стає можливим.

Економічна реформа має бути спрямована на встановлення Градієнтної економіки. Градієнтна економіка — це економічна платформа, згідно з якою чим вищий рівень підприємництва (капіталу), тим більший контроль із боку держави. І навпаки — чим менший рівень підприємництва (капіталу), тим менший контроль.

Отже, чітко окреслюються три кити, на яких стоїть економічна реформа.

Кит перший.

Лібералізація економіки (першочергові дії)

Ліквідація усіх перевіряючих та контролюючих органів. Залишаються лише ті, без яких не можна обійтись. Бізнесмен має займатися своєю справою, а не «відбиватися» від перевірок.

Проведення податкової реформи, яка має ґрунтуватися на таких принципах:

- Принцип простоти. Податкова система має бути настільки простою, щоб у ній зміг розібратися, навіть, випускник школи не більше, ніж за годину. Прикладом такої простоти може слугувати пропозиція Всеукраїнської спілки вчених-економістів України щодо ліквідації всіх податків і впровадження єдиного податку на покупку 5%.
- Принцип стабільності. Будь-які зміни в податкове законодавство мають сприйматися, як надзвичайна ситуація.

Найкращий податок — це старий податок, до якого всі звикли. Найгірший податок — це новий податок, який заважає справі, бо до нього ще не звикли.

- Принцип збалансованості. Загальне податкове навантаження по країні має наблизитися до 30%.
- Принцип прозорості. Кожен громадянин повинен мати можливість легко дізнатися, куди пішла кожна гривня особисто його податків.
- Принцип справедливості. Розмір податків має залежати від рівня статків Громадян. Чим вищі статки, тим більші податки.

Коментар:

Варто зазначити, що це п'ятий розділ Доктрини і він тактичний. Це комплекс реформ, які необхідно зробити прямо зараз в Україні. Іноді у нас запитують про «конкретні» справи, які робить «Поступ». Так от є у нас два види «конкретних» справ. Стратегічні і тактичні. Стратегічні - просування громадянської ідеології в суспільство. Без цього неможливо змінити систему влади. А тактичні - це змусити уряд хоч щось зробити з першочергових реформ. Нажаль, поки що всі уряди, в тому числі і теперішній, демонструють лише балаканину і імітацію реформ. Всі дії, які робилися і робляться, направлені виключно в інтересах олігархії. Але ми можемо давити на уряд. Це і будуть «конкретні» справи в тактичному напрямку.

Питання та відповіді на них організації "Поступ"

Питання 1. Навіщо бізнесу градієнтна економіка? Що вона дає? Чому вирішили, що її підтримають? Мається на увазі, що бізнес великий, або середній, розвивається, зростає, з середнього переходить у великий, або навпаки. Навіщо йому контроль? Чи не призведе це до виводу капіталів?

Відповідь. Питання, яке ми підняли, велике. І комплексне.

Відповідь ґрунтується на ряді певних принципів. Деякі ці принципи в свою чергу теж є цілими підзділками зі своїми принципами. Але почнемо розбиратись.

Ось, будь ласка, основні принципи.

- Розвинута економіка - це основа будь-якої розвинутої держави.
- Розвинута економіка краще будується на основі принципів лібералізму, це вже підтверджено історією.
- Капітал (бізнес) не має соціальної відповідальності ніде і ніколи, це теж підтверджено історією, хоча самі по собі підприємці можуть бути і патріотами, і соціально відповідальними, що дуже часто є насправді.
- Всього підприємницький сегмент має підлягати контролю з боку суспільства через апарат держави. Чим вищий рівень бізнесу, тим більше потрібен контроль. На певному рівні контроль малого підприємства має бути взагалі ліквідований. Крім позицій, де можуть бути загрози суспільству.
- Зацікавленість капіталу дуже проста: менше платити і більше заробляти. Для цього він готовий йти на будь-які дії і види конкуренції (в т.ч. злочинні);
- Капітал будь-якого розміру (малий, середній чи великий) ніколи не хоче платити податки. Він платить через примус.
- Загальний обсяг всіх податків та зборів для бізнесу не має перевищувати 30%. В цьому випадку збори досягають максимуму, а вихід в тінь - мінімум.

- Максимально розвинута економіка може бути тільки в разі, коли рівень малого та середнього бізнесу досягає не менше 70%.

- Капіталу не потрібно допомагати розвиватись, він сам розвивається, якщо для цього створені відповідні умови.

- Чим більше свобода малого підприємства, тим вище рівень його розвитку.

- Середній бізнес має здебільшого розвиватись в напрямках, які передбачаються генеральним планом розвитку держави. Нехтування цього принципу призводить до «бананових республік».

- Великий бізнес може розвиватись виключно за політичної підтримки уряду. Якщо такої підтримки нема зі сторони вітчизняного уряду, то він знаходить підтримку зі сторони інших країн.

- Великий бізнес має знаходитись під максимальним контролем держави. Нехтування цим принципом призводить до того, що олігархія пожирає країну, як це відбувається зараз в Україні.

- Великий бізнес має розвиватись виключно в напрямку, який необхідний для побудови Великої України.

- Інвестиції ніколи самі не приходять. Навіть, створення відповідних умов не є достатнім. Необхідна агресивна політика держави в цьому напрямку.

Питання 2. Якщо ми ліквідуємо контролюючі органи. То чи не потравлять нас в ресторанах? Які гарантії, що будинки будуть будуватися так, як треба, а не так, як дешевше??

Відповідь.

1. Ліквідуються не всі органи, що здійснюють контроль та перевірки, а ті, без яких можна обійтись. Норми обслуговування, харчування, будівництва, протипожежної безпеки, охорони довкілля мають бути.

2. Досвід світовий і в Україні показує, що зазвичай ті, хто займається підприємством (в сфері харчування, виготовлення товарів, будівництва) завжди піклуються по свою репутацію. І саме це є головним запобіжником, щоб ніхто нікого не травив, не робив каліцтва, тощо.

3. Випадки, коли трапляються зазначені негаразди бувають всюди і завжди. Незалежно від наявності сильних чи слабких служб контролю. В таких випадках державні служби мають включатись для проведення розслідувань і впровадження покарань винних за порушення норм. Тому такі служби мають бути сильними, тобто кваліфікованими, досвідченими та мати достатні владні повноваження.

4. Державні служби мають невідкладно реагувати на звернення громадян, в разі, якщо громадяни виявляють факти (або підозри) порушень норм.

5. Що стосується того, що не все, що перевіряє, має бути ліквідовано, а тільки те, без чого не можна обійтись, то тут можна навести простий приклад Грузії. При будівництві вони залишили фактично дві дозвільні норми. Одна - це експертиза, що будівля не розвалиться, а друга - що будівлю сприймають громадяни в окрузі, тобто не проти неї.

Питання 3. Про податок на покупки - якщо він такий класний, чому його не вводять наші чиновники, чи є приклади такого податку в світі, де є тільки він?

Відповідь.

1. Влада в Україні ніколи не була зацікавлена в розвитку країни. Тому чиновникам байдуже, чи буде спрощена система оподаткування. Саме це зараз яскраво демонструє уряд Зеленського, який намагається знищити спрощену систему оподаткування ФОПів.

2. Ми податок на покупки показали не як такий, який необхідно ввести, а як приклад того, що значить простий податок.

Продовження на стор. 2

РОЗБІР СУТІ ДОКТРИНИ «ГРОМАДЯНСЬКА РЕСПУБЛІКА». ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК НА СТОР. 1

3. Податок на покупку дуже схожий на податок з продажу, тобто на податок з обігу. А податки з продажу в світі часто зустрічаються. У нас, навіть, він є. Але для того, щоб ввести податок з покупки, спочатку його треба якось експериментально перевірити. Бо по теорії все гарно. А як на практиці - треба дивитись, пробувати. Ми конкретизацію цього питання не займалися. І не плануємо займатись до того часу, поки реально не наблизимось до повної влади.

Питання 4. А чому в розділі першочергових реформ передбачено лише три реформи?

Відповідь. Всі реформи одночасно зробити неможливо. Бо кожна реформа потребує ресурсу. Організаційного і фінансового. А особливо електорального. Електоральний ресурс - це підтримка уряду зі сторони народу і того, що уряд робить. Більшість реформ, які роблять різні уряди, знижують підтримку зі сторони народу на першому етапі. Потім, якщо реформи успішні, то підтримка зростає. Ми пам'ятаємо, що радикальні реформи можна проводити при умові підтримки народу не менше 25%. Таким чином, на початку реформ необхідно вибирати, які реформи зробити першочергово. Ось і вибрали три: економічна, правоохоронна і військова.

Економіка - це база будь-чого. Без неї взагалі нічого не можна зробити.

Реформа правоохоронної системи - це відновлення справедливості. Саме ці дві реформи мають підняти (за їх успішності) рівень підтримки народу.

Третя реформа - реформа армії, є реакцією на об'єктивні обставини, в яких опинилась Україна завдяки Росії.

Після успішного виконання цих реформ можна підходити і до інших.

Питання 5. Яким чином держава буде контролювати великий бізнес? Законами і органами, що здійснюють перевірки, чи мова йде про участь держави в підприємствах великого бізнесу?

Відповідь. Держава може контролювати великий капітал різними способами. І законодавчими методами, і органами, що перевіряють, і шляхом участі в бізнесі, і шляхом націоналізації або часткової націоналізації, і шляхом введення спеціальних представників в управління бізнесом. Можуть застосовуватись політичні інструменти, в тому числі і такі, які не передбачені законами. Наприклад, організація тиску через систему архівів справ на керівників бізнесу. Можуть бути і взагалі злочинні інструменти. Іноді для окремих випадків це єдиний можливий спосіб, і ясно, що про це мало хто теревенить. Способів контролю людство напрацювало дуже багато. Які саме методи будемо застосовувати ми? На це питання зараз конкретної відповіді не можна дати. Бо все буде залежати від стану великого бізнесу в країні і того, яка соціально-економічна ситуація в самій країні. Деякі чомусь розуміють, що контроль бізнесу - це обов'язково тиск, заборони, втручання в справи, пригнічення, посилення податкового тиску тощо. Але це вузьке розуміння контролю великого капіталу. Тут може бути і патрунування, а саме і державна протекція, і дотації, і сприяння демпінгу, і політичний тиск на іноземних конкурентів або на іноземні уряди тощо. Тобто можуть бути і заходи стимулювання та розвитку. Це все називається контролем. Точно можна сказати, що в будь-якій розвинутій країні великий бізнес завжди знаходиться під контролем держави. А держава - це апарат управління народом, нації або частини народу чи нації. Якщо хтось вважає, що великий бізнес не треба чіпляти і він сам собою розвивається і сам платить податки, то це помилкова думка. Великий капітал ніколи сам податки не платить ніде! Це його головна особливість. Сплата податків великим капіталом - це завжди політична домовленість між урядом та самим капіталом. Або олігархічний консенсус, якщо у владі олігархія. Причому в багатьох випадках домовленість між державою та великим капіталом індивідуальна з кожним окремо. Простий приклад таких домовленостей - створення вільних економічних зон або офшорних зон. Доречі, яскравий позитивний приклад такого контролю-патрунату кожн може особисто

побачити в українських магазинах. Це продукція білоруської фірми «Санта Бремор». Думку, що великий бізнес не треба контролювати, нав'язують суспільству, але в жодній країні світу такого ніколи не було і ніколи не буде. Просто буває, що національний уряд ослабкий, щоб справитися із завданням контролю. Ось тоді вони особливо й кажуть про це. Або є олігархічний консенсус, і теж розповідають байки про невтручання держави в бізнес. Проте, навіпаки, малий бізнес, дійсно, не треба чіпати. Держава має взагалі відійти від спроб втручання в його справи.

Питання 6. У нас і зараз великий бізнес ніби-то під контролем влади. А на практиці усі перевірки і контроль застосовуються лише до середнього та малого бізнесу. Чи буде це якось інакше при Громадянській Республіці? Що зміниться?

Відповідь 1.

Зараз не великий бізнес під контролем влади, а навпаки - влада контролюється великим бізнесом. От саме цього при Громадянській республіці не буде. Про способи контролю державою великого бізнесу сказано у відповіді на попереднє питання. Це і рівень податків, і дольова участь держави, і співпраця держави і бізнесу в просуванні на міжнародному рівні тощо. Щодо малого бізнесу - ми ж вже говорили, що саме перевірки, дозвільна система - це не контроль, це втручання держави в малий і середній бізнес.

Відповідь 2.

Все вірно, при Громадянській республіці буде саме так, як захочуть самі громадяни. А громадяни «будуть хотіти» завжди те, куди будуть вести їх їхні лідери. А лідерів різних багато із різними поглядами. І лівими, і правими, і тупими, і розумними, і утопічними, і реальними. Одним словом - різними. Громадянська республіка не каже, що буде гарно. Вона каже інше. Буде так, як будуть хотіти конкретні лідери, яких підтримує більшість громадян. На відміну від сьогодення. Коли всі громадяни «бажають» лише те, що їм пропагують ЗМІ. А ЗМІ пропагують те, що бажують ті, хто їм платить, тобто інтереси, які вигідні лише капіталу. Громадянсько-республіканська система (Громадянська республіка) змінює тільки принципи формування влади і контролю за нею. І все. Ніяких питань бізнесу вона не регламентує. Питання бізнесу регламентує наша Доктрина, де, крім питань влади, власне ідеології Громадянської республіки, ми ще закладаємо і інші ідеологічні питання побудови країни, в тому числі і економічні, і соціальні, і духовні, культурні та ін.

Додаткове питання: Ви вважаєте, що ЗМІ не будуть далі впливати?

ЗМІ завжди будуть впливати. І великий капітал буде одним з головних замовників для ЗМІ. Тут нічого не зміниться. Але не буде сенсу вкладати кошти в політичну рекламу в тій мірі, як це робиться при демократії, і гроші будуть вкладатись трохи в іншому напрямку. Не для отримання влади, а для лобювання власних інтересів. Бо владу можна отримати, але швидко втратити, і вкладені гроші пропадуть. Тому ми передбачаємо, що капітал буде діяти при Громадянській республіці по-іншому. Він буде намагатись домовлятися із політсилами-лідерами громадянської думки. І багато що буде залежати від цих лідерів. Вони, в свою чергу, будуть вимушені знаходити баланс інтересів між звичайними громадянами (в першу чергу, середнього класу) та класом капіталу. Кому це буде вдаватись краще - той і буде залишатись лідером і, відповідно, у владі.

Питання 7. А яка зацікавленість бізнесу розвиватись від малого до великого, якщо він знає, що збільшиться контроль за ним з боку держави? Бізнес же цього і боїться дуже сильно.

Відповідь 1.

Бізнес нічого не боїться, це мафія боїться, яка у нас за збігом обставин володіє великим бізнесом. Для бізнеса справжнього умови, створені державою (контроль, податки, інвестиційний клімат, стан ринку та ін.), є сумою поточних видатків та прибутків. Якщо видатки надмірні, бізнес йде з цього ринку (або взагалі не заходить).

Відповідь 2.

Амбіції у є у будь-якого бізнесмена. Зростання і розвиток - сама суть підприємництва, незважаючи на збільшення контролю.

Питання 8. Наскільки я розумію, в нашій країні на одного працівника - 10 інстанцій, що проводять перевірки. Може є сенс залишити одну структуру по контролю за бізнесом?

Відповідь. При Громадянській республіці буде стільки органів, що проводять перевірки, скільки встановлять самі громадяни через своїх представників або особисто. Якщо на питання відповіді з точки зору теперішніх першочергових реформ, то відповідь проста. Ліквідації підлягають ВСІ органи, що здійснюють контроль та перевірки. Крім тих, без яких не можна обійтись. Кого і скільки треба ліквідувати, ми зможемо відповісти тоді, коли наблизимось до влади впритул, тобто приблизно біля одного року до приходу нас до АБСОЛЮТНОЇ влади.

Питання 9. Що конкретно маємо на увазі під «контролем бізнесу з боку держави»? Бо в усіх відомих випадках контроль перетворювався або на корупцію, або на контр-ефективний соціалізм.

Відповідь. Громадяни на своїй території мають мати право і зобов'язані контролювати все, що відбувається. Все, в тому числі і бізнес. Малий, середній, великий чи міжнародний. І не просто контролювати, а й відповідати за стан справ по всіх позиціях. Єдиний орган управління та контролю - це державний апарат. Сам цей апарат має сформуватись громадянами і громадяни відповідають за його дії.

Під словом «контроль» ми розуміємо не заборони чи якісь перепони, а саме відповідальність за стан справ у бізнесі. Якщо громадяни вирішають йти соціалістичним шляхом, то не буде ніякого бізнесу взагалі. І відповідати буде полягати в повній його забороні. А якщо громадяни захочуть зробити потужну економіку, а не недопугу соціалістичну, то мають створити відповідні умови. Від чого залежить, що саме будуть «хотіти» громадяни - то це питання виходить за межі цієї відповіді і до економічного блоку не відноситься.

Створення відповідних умов для бізнесу є інструментом того, що ми хочемо отримати від бізнесу в державному масштабі. Наприклад, якщо ми хочемо створити потужну переробну промисловість сільгосппродукції (лідера світу), то має бути повна заборона експорту сільгоспсировини. А виробництво і експорт готових харчових продуктів має лобюватись, просуватись та підтримуватись всіма можливостями держави. За рахунок, можливо, інших галузей. В світі, в економіці вже давно діє економічна спеціалізація між різними країнами. Вільних дій великого капіталу ніколи і ніде не було в історії людства. І немає зараз. Всі «вольності» будь-якого бізнесу, малого, середнього чи великого робляться в межах того, що певний уряд хоче дозволити чи здатен дозволити. Висновок: контроль бізнесу - це створення умов для підприємництва. А самі умови можуть бути в великому спектрі. Від абсолютної заборони до повної свободи дій. Але ця свобода - це те, що держава дозволила. Це не право капіталу, а дарований на певних умовах дозвіл. І цей дозвіл завжди держава може змінити як в одну, та і в іншу сторону.

Питання 10. Великий бізнес - це, звичайно, добре, але право на частку в майні та майнових прав держави, і можливість володіти, користуватись та розпоряджатись своїми правами, це є право і обов'язок громадянина задля власного збагачення та збагачення своєї держави, чи не так?

Відповідь. Так! Дуже важливо, щоб всі громадяни були співвласниками і реально впливали на питання, пов'язані зі спільною державною власністю: розпорядження, управління, кадрові призначення, тощо. В ідеалі, кожний громадянин повинен отримувати свою частку від результатів господарської діяльності, пов'язаних з державною власністю.

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ ГО «ПОСТУП» ДЛЯ СПЛАТИ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ:
ПЛАТНИК: ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ
ПРИЗНАЧЕННЯ: ЧЛЕНСЬКИЙ ВНЕСОК ЗА _____ 202_ Р.
ОДЕРЖУВАЧ: ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «Поступ»
ЄДРПОУ: 26089233, Р/Р UA953218420000026006053170170
БАНК ОДЕРЖУВАЧА: КИЇВСЬКЕ ГРУ ПАТ КБ ПРИВАТБАНК м.КИЇВ
МФО: 321842

Газета «Громадянська республіка». Реєстраційне свідоцтво: серія KB №22202-12102ПП від 19.07.16р.
Засновник та видавець: Громадська організація «Поступ».
Головний редактор: Тацій Д. М.
 Редакція може не поділяти точку зору автора статті. Авторський стиль статей максимально збережений. Відповідальність за зміст та достовірність наданої інформації несе автор.
Тираж: 2109 примірників.
 3 питань розміщення інформації та розповсюдження звертатись на e-mail: gazeta@postup.org.ua